

Hvis, som sagt, den højtærede Minister ønsker, at Loven skal indskrænkes til de to første Paragraffer, at der altsaa skal foretages Prøver med de ny Maskiner, inden de tages i Brug, men at der saa derefter intet skal foretages med Hensyn til dem, vil jeg for mit Vedkommende intet have derimod. Men naar den højtærede Minister saa stærkt pointerede, at hele denne Lov fik mindre Betydning, fordi Administrationen ingen Indflydelse fik paa Indretningen af disse Maskiner og Apparater, paastaar jeg, at det ikke er rigtigt. Det har intet dermed at gøre. Det er Styrken, det kommer an paa med Hensyn til Faren og ikke paa Indretningen. Det er den praktiske Side af Sagen, det kommer an paa. Og i den Henseende tror jeg, at Fabrikanterne og de, der skulle bruge Maskinerne, nok skulle søge at lave dem saa praktiske som muligt. Det har Administrationen ikke nær saa stor Interesse af som de private. Derfor har Udvalget lagt Hovedvægten paa, at disse Maskiner og Apparater skulle være i Besiddelse af Styrke for at undgaa Faren. Og det kan ikke være enigt med Ministeren i, at Faren forøges, fordi Administrationen ikke faar Indflydelse paa Indretningen af de forskellige Maskiner og Apparater.

Jeg skal indrømme, at der ikke i Loven er givet udtømmende Bestemmelser, men de ere givne saa udtømmende som muligt. Som Lovforslaget oprindelig var, var der slet ingen Regler; alt var overladt til Administrationen. Der var ingen andre Lovbestemmelser end den i § 5, hvorefter Assistenterne hos Fabrikinspektørerne skulle have Honorarer, svarende til de Statskassen tilfaldende Gebyrer for det Merarbejde, de faa. Alt andet var overladt til Administrationen. Dette har Udvalget ikke kunnet billige, og har derfor lavet Loven om, som her foreslaaet. Med Hensyn til de her meget omtalte Assisterter vilde den højtærede Minister ikke paatage sig at paalægge Fabrikinspektøren dette Arbejde uden Vederlag. Det forstaar jeg ikke. Saa vidt jeg erindrer, er der i Aar opført Lønninger til ny Assisterter paa Finansloven. Naar Assisterterne faa for meget Arbejde, kan de paagældende Autoriteter kræve flere Assisterter, men de pleje ikke at forlange større Løn til dem, de have. Dette forekommer mig at være den naturlige Vej at gaa, og den vil jeg ogsaa meget hellere gaa, end jeg vil være med til at give Sportler, thi det er denne Betaling jo i Virkeligheden, da den staar i Forhold til de Maskiner, de syne, enten

de saa faa Betaling af Statskassen eller af de private. Saa vidt jeg forstaar Loven, skulle de private betale dobbelt, dels til Staten, dels til Assisterterne. Derfor forekommer det mig, at Udvalget er i sin gode Ret, naar det foreslaar at lade § 5 udgaa. Hvis der er for meget Arbejde til de hos Fabrikinspektøren ansatte, vil det hellere gaa den Vej at forøge Assisterternes Antal end give dem Honorar efter det Arbejde, de udføre. For øvrigt faa Assisterterne jo ogsaa Dagpenge; det hjælper dem jo ogsaa. Min Imødegaaelse med Hensyn til § 5 gjaldt jo baade den højtærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavn Amts 1ste Valgkreds (Ellinger); det var særlig i Anledning af § 5, at det ærede Medlem fremkom med sine Anker. Jeg skal hermed slutte og anbefale de foreslaaede Ændringsforslag.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Det ærede Medlem henviste til Dagpengene, men det er jo dog kun, naar Assisterterne rejse, at de have disse Dagpenge, og om dem hedder det i Loven af 1889, at de ikke beregnes for kortere Tid end 8 Timer; for kortere Tid ydes der ikke Dagpenge. Det faar særlig Betydning med Hensyn til det Tilsyn, der omtales i Lovforslagets § 2 med de der omhandlede Beholdere; vi have jo to Fabrikker af denne Art, den ene ved Tuborg, den anden i Valby. Og for at efterse de Beholdere, der her fabrikeres, maa Assisterterne udføre Arbejdet der og opholde sig der, indtil Eftersynet er udført. Dette Arbejde falder ganske særlig paa to Assisterter og vil blive et Ekstraarbejde for dem ud over det, de allerede have. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind herpaa. Jeg har kun begæret Ordet, fordi jeg i Anledning af en af det ærede Medlems Udtalelser vil sige, at jeg selvfølgelig meget gerne vil konferere med Udvalget og arbejde sammen med det paa at bringe de Ændringer, Udvalget her har fremsat, i en bedre formel Form. Jeg vil saa tage Realiteten, saaledes som den er kommen fra det ærede Udvalg og søge ved Samarbejde at ændre det formelle.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget Nr. 1 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 958) vedtoges uden Afstemning.